

1

leden
2007

Košířský farní list

Leden

K. + M. + B. + 2007

Šifra, která se objeví na dveřích na začátku Nového roku, nám znovu připomene příchod tří mužů z východu. Jejich jména nejsou zachycena v žádném biblickém textu, ale pozdější křesťanská tradice je uvádí jako **Kašpara, Melichara a Baltazara**.

Jsou spojováni se svátkem **Zjevení Páně** (6. ledna), který patří mezi nejvýznamnější svátky liturgického roku. Církev se v něm už od prvních století připomínala **zjevení Kristova božství** třemi biblickými událostmi: **klaněním východních mudrců narozenému Ježíši** (Mt 2,1-12), **Ježíšovým křtem v Jordáně** (Mt 3,13-17; Mk 1,9-11); Lk 3,21 n; Jan 1,29-34) a jeho prvním **zázrakem proměnění vody ve víno v Káně Galilejské** (Jan 2,1-11). V liturgické obnově po 2. vatikánském koncilu nastala úprava svátku v tom smyslu, že se Ježíšův křest v Jordáně připomíná v neděli po svátku Zjevení Páně.

Ze třech připomenutých biblických událostí zaujalo už nejstarší církevní Otce a ještě více křesťanský lid právě klanění východních mudrců. To se projevilo i v liturgických textech zvláště

v nejrůznějších lidových zvycích (např. tříkrálová koleda). Proto se dříve svátek Zjevení Páně označoval také názvem Svátek Tří králů (srov. německé slovo Dreikönigsfest). Obnovená liturgie se vrací k původnímu názvu Zjevení Páně.

Slovo *zjevení* se svým významem jasně liší od slova *objevení*. Objevování je chápáno jako lidské úsilí, jehož výsledkem nalezení nějakého místa, předmětu nebo osoby (např. Kolumbus jako objevitel Ameriky), zatímco zjevení je spojováno s Boží činností, Bůh se dává poznat, a tímto poznáním obdaruje člověka.

Co víme o východních mudrcích, o kterých vypráví Písmo, že se přišli poklonit narozenému Ježíši Kristu a kteří vyvolali tak velkou ozvěnu v liturgii, lidových zvycích a v církevním umění?

Matoušovo evangelium říká jednoduše, že to byli „mágové“, řecky magoi, z Východu. Slovem mág dnes označujeme člověka, který se zabývá okultním (tajemným) učením a praktikami. Shoduje se přibližně s významem slova čaroděj. Slovo mág však pochází z Persie a původně označovalo perské kněze, kteří vynikali moudrostí. Tak slovo mág významově spíše odpovídá našemu staršímu slovu mudrc, to znamená člověk, který svým poznáním pronikl hluboko do tajemství života a hmotného i nehmotného světa.

V evangeliu se několikrát připomíná, že východní mudrce podnítila k daleké cestě mimořádná hvězda. Museli se tedy zabývat zkoumáním hvězd a jejich významu pro události v lidských dějinách, čemuž říkáme astrologie. Mudrci byli přesvědčeni, že mimořádná hvězda znamená narození nového židovského krále. Z celého jejich náročného úsilí a vytrvalé

důslednosti, s jakou šli k cíli své cesty, se dá usuzovat, že považovali toto narození za velmi významnou událost.

Jejich jednání prozrazovalo několik **ušlechtilých charakterových rysů**. Už namáhavá dlouhá cesta, ze které měli jen hmotnou ztrátu, naznačovala jejich **nezištnou a obětavou velkodušnost**. Mudrci asi nic nevěděli o Herodově krutosti spojené s chorobným strachem o trůn, ale i tak způsob, jakým se ptali na narozeného krále, svědčil o jejich **přímé a jednoduché upřímnosti**. Velmi sympatickým rysem byla jejich neskrývaná **hluboká radost**, když byli konečně u cíle cesty.

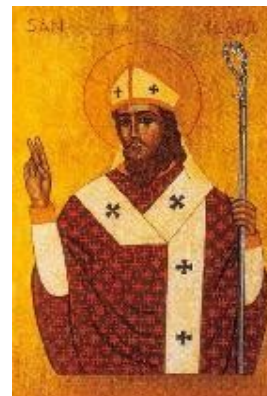
Projevili mudrci svou nezvyklou poutí, klaněním a bohatými dary víru v božství Ježíše Krista? Evangelium o tom přímo nemluví. Někteří církevní Otcové však usuzují, že se jejich víra projevila úkonem klanění a ještě více v přinesených darech. Tak např. sv. Irenej říká: „*Svémi dary ukázali, kdo byl ten, komu bylo třeba se poklonit. Obětovali mu myrhu, protože měl zemřít za lidské pokolení; zlato, protože je králem, jehož království bude bez konce; kadidlo, protože je Bůh.*“ (Adv. haer. III, 9,2)

Tři mudrci z východu jsou hledači a objevitelé a zároveň lidé obdarovaní Zjevením Božího Syna. Všechno naše úsilí, hledání a objeovávání v Novém roce může a má končit u Boha, nad kterým pak žaseme a Jemu se s vděčností a láskou klaníme.

P. L.

Liturgický kalendář

1. pondělí	Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE – zasvěcený svátek
2. úterý	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve
3. středa	Nejsvětějšího Jména Ježíš
5. pátek	První pátek v měsíci
6. sobota	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
7. neděle	Svátek Křtu Páně
13. sobota	Sv. Hilária, biskupa a učitel církve
14. neděle	2. neděle v mezidobí
17. středa	Památka sv. Antonína, opata
18. čtvrtek	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
20. sobota	Sv. Šebastiána, mučedníka
21. neděle	3. neděle v mezidobí
22. pondělí	Sv. Vincence, jáhna a mučedníka
24. středa	Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
25. čtvrtek	Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola
26. pátek	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
27. sobota	Sv. Anděly Mericiové, panny
28. neděle	4. neděle v mezidobí
31. středa	Památka sv. Jana Boska, kněze

sv. Hilarius

Oznámení

- ✓ Biblické katecheze na téma: „Život Pána Ježíše podle evangelií“ pokračují v sobotu 6. a 27. ledna ve farním sále sv. Jana Nep. v 18.15 hod.
- ✓ Promítání filmu bude v sobotu 13. ledna v 18.15 hod. ve farním sále sv. Jana Nep.
- ✓ Další schůze farní rady je v pátek 12. ledna v domečku u Nejsvětější Trojice v 18.30 hod.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 8. prosince 2006 v domečku u Nejsv. Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, František Gregorovič, Jan Havel, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková, Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program:

1. Kontrola zápisu z minulé schůze výboru
2. Řešení problematiky údržby našich kostelů a jejich zařízení
3. Farní aktivity, diskuse a různé

Ad 1. Kontrolou jednotlivých bodů zápisu z minulé schůze bylo konstatováno, že projednávané záležitosti a problémy jsou průběžně řešeny.

V dalším průběhu jednání bylo dohodnuto zejména záležitosti s nutnými opravami střechy u sv. Jana sledovat a v dříve dohodnutém pořadí jednotlivé závady odstraňovat. Ve většině případů se jedná o práce dosti nákladné, takže je nutno postupovat velice uvážlivě při jejich realizaci. Z toho důvodu bylo také nutno odsunout na pozdější dobu vyhřívání lavic u sv. Jana, kde kromě objednání vlastních vyhřevných rohoží bude třeba realizovat též instalaci přívodu elektřiny do lavic. Firmy na oba druhy prací byly kontaktovány a získány předběžné rozpočty. Ty ovšem přesahují současné naše možnosti, takže to vyhřívání bude možné snad začátkem topné sezony 2007-8, podaří-li se pro tento účel získat částku cca 170.000,- Kč (v letošní úrovni cen a DPH.)

Ad 2. K záležitosti GO varhan v kostele Nejsv. Trojice výbor konstatuje, že její provedení je stále ve stavu, kdy nebylo z administrativních příčin možno práce zahájit (firmou pana Habětína). Naskytá se však možnost, že by se této akce ujala firma jiná, sídlící v Kutné Hoře, doporučená konsistorním organologem panem Pavlem Černým, která má všechna potřebná odborná oprávnění, pověření a licenci k provádění oprav historicky chráněných – což je také záležitost našich varhan u Nejsv. Trojice. P. Lohel vejde do kontaktu s panem Černým tak, aby ještě letos mohlo být s pracemi započato. Jejich dokončení se pravděpodobně protáhne do I/07.

Ad 3. Výbor vysoce ohodnotil přednášku našeho stav. Havla, uskutečněnou v sobotu 25. listopadu ve farní aule u sv. Jana. K jejímu obsahu se rozvinula další beseda, která informace stav Havla ještě dále rozvinula. Přednášky se zúčastnilo cca 25 posluchačů, lze jen litovat, že jich nebylo více. Propagaci podobných akcí bude napříště třeba věnovat větší péči.

Na dny 2 – 7. ledna 2007 je plánována Tříkrálová sbírka, kterou budou provádět naši mladí farníci, zájemci se mohou spojit a informovat s Vaškem Drábem v sakristii u sv. Jana, ev. na jeho mobil. číslo 724 308 209

Další farní aktivity, výpravy, zájezdy a poutě budou navrhovány a projednávány na příští výborové schůzi, která je svolána na obvyklé místo a čas u Nejsv. Trojice a to na pátek 12. ledna 2007

V průběhu jednání zaznamenal

Stanislav Dobeš

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

Druhá kapitola

VĚŘÍM V JEŽÍŠE KRISTU, JEDNOROZENÉHO SYNA BOŽÍHO

76. Jaká je radostná zvěst pro člověka?

Je to zvěst o Ježíši Kristu, „Synu živého Boha“ (Mt 16,16), který zemřel a vstal z mrtvých. V době Heroda a císaře Augusta Bůh splnil zaslíbení daná Abrahámovi a jeho potomstvu:

poslal „svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny“ (Gal 4,4-5).

80. Jak se tato radostná zvěst šíří?

První učedníci měli již od počátku vroucí touhu hlásat Ježíše Krista, aby přivedli všechny k víře v něho. Také dnes se z láskyplného poznání Krista rodí touha hlásat evangelium a katechizovat, to znamená odhalovat v jeho osobě celý boží plán a uvádět lidstvo do společenství s ním.

„I V JEŽÍŠE KRISTA, SYNA JEHO JEDINÉHO, PÁNA NAŠEHO“

81. Co znamená jméno „Ježíš“?

Jméno „Ježíš“, sdělené andělem při zvěstování, znamená „Bůh zachraňuje“. Vyjadřuje Ježíšovu totožnost i jeho poslání, „protože on spasí svůj lid od hříchů“ (Mt 1,21). Petr vyznává, že „pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy“ (Sk 4,12).

82. Proč se Ježíš nazývá „Kristus“?

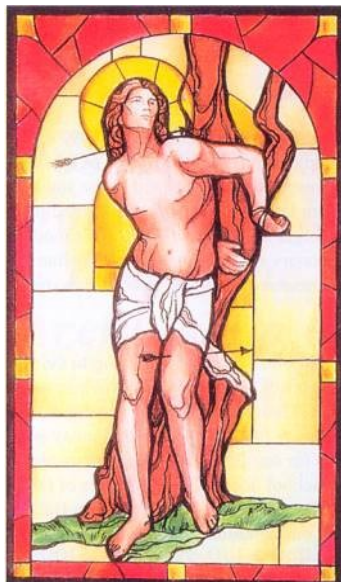
„Kristus“ v řečtině, stejně jako „Mesiáš“ v hebrejštině, znamená „pomazaný“. Ježíš je Kristus, protože Bůh ho posvětil, pomazal ho Duchem Svatým pro vykupitelské poslání. Je Mesiáš, očekávaný Izraelem, kterého Otec poslal na svět. Ježíš přijal titul Mesiáše a odhalil jeho plný smysl: je to ten, „který sestoupil z nebe“ (Jan 3, 13), ukřižovaný a potom zmrtvýchvstalý, trpící služebník, „který dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Mt 20,28). Od jména *Kristus* pochází název *křesťané*.

83. V jakém smyslu je Ježíš „jednorozený Syn Boží“?

Je jím v jedinečném a dokonalém smyslu. V okamžiku křtu a proměnění označuje Otcův hlas Ježíše za svého „milovaného Syna“. Sám Ježíš se představuje jako Syn, který „zná Otce“ (Mt 11,27), zjevuje svůj jedinečný a věčný vztah k Bohu, svému Otci, Ježíš je „jednorozený Boží Syn“ (1 Jan 4,9), druhá osoba Trojice. Tato pravda je středem apoštolského kázání: apoštolové „viděli jeho slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn“ (Jan 1, 14).

84. Co znamená titul „Pán“?

V Písmu svatém tento titul obvykle označuje svrchovaného Boha. Ježíš si jej připisuje a zjevuje svou božskou svrchovanost skrze svou moc nad přírodou, nad zlými duchy, nad hříchem a nad smrtí, a především svým zmrtvýchvstáním. První křesťanská vyznání prohlašují, že moc, čest a sláva, náležející Bohu Otci, patří také Ježíšovi: Bůh „mu dal Jméno, nad každé jiné jméno“ (Flp 2,9). On je Pán světa a dějin, jediný, jemuž má člověk zcela podřídit svou osobní svobodu.

Sv. Šebastián (mučedník, 3. století)

20. ledna je v církevním kalendáři kromě jiných světců uveden velmi známý mučedník sv. Šebastián. Obrazy a sochy jej představují v nejrůznějším věku a podobě; nejčastěji jako obnaženého mladíka atletické postavy přivázaného ke stromu nebo ke sloupu a probodeného několika šípy.

Jméno je latinské (Sebastianus); muž ze Sebasta – tak se jmenuje několik měst v Orientě. Základ slova je řecký – Sébastos, latinsky Augustus – tedy vznešený, velebný, posvátný, majestátný. To byl také titul (čestné příjmení) římského císaře. Římský senát jej poprvé udělil císaři Oktaviánovi 17. ledna r. 27 př. Kr.

Šebastián žil pravděpodobně v druhé polovině třetího století. Původem nebyl Říman. Snad pocházel z Milána. Podle některých dohadů jen jeho matka byla Milánčanka, zatímco on se měl narodit v městě Narboně (nynější jižní Francie), kde byl jeho otec římským úředníkem.

Je jisté, že koncem 3. století, při pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána, byl Šebastián už v Římě. Nejstarší životopisy uvádějí, že byl vojákem a snažil se pomáhat pronásledovaným, a zvláště uvězněným křesťanům. Když se císař dozvěděl, že je Šebastián křesťan, dal ho zabít.

Podrobnější písemné zprávy o Šebastiánově mučednictví se zachovaly z první poloviny 5. století. Podle nich Šebastiána nejdříve mučili lukostřelci. Někde mimo město jej přivázali ke sloupu nebo ke stromu a stříleli do něj šípy. Přestali až tehdy, když se jim zdálo, že odstřelovaný voják je mrtvý. Po odchodu střelců si jedna mladá vdova jménem Irena chtěla vzít mučednickovo tělo a pochovat ho. Ale náhle si všimla, že Šebastián dosud žije, ujala se ho a pečovala o něj, dokud se neuzdravil.

Římští věřící mu potom radili, aby v tajnosti odešel z města a tak se zachránil. Ale Šebastián chtěl dovršit své mučednictví. Při jisté příležitosti předstoupil veřejně před císaře, vyznal svou nezlomnou víru a vyčítal císaři krutosti, kterých se dopouští na křesťanech. Císař pak dal toho, kterého pokládal za mrtvého, odvést do cirku, římského závodiště, a zmrskat k smrti. Jeho tělo hodili do kanálu.

Křesťanka jménem Lucina vytáhla Šebastiánovo tělo ze stoky (Cloaca Maxima) a pohřbila je na Sépiově silnici (Via Appia) u baziliky sv. apoštolů, která se dnes jmenuje San Sebastiano a náleží k sedmi římským poutním kostelům z rané křesťanské doby. V kamenné rakvi pod oltářem první levé postranní kaple se dnes uchovávají drahocenné ostatky mučednickovy.

Úcta k mučedníku Šebastiánovi jako ochránci proti moru se odvolává na to, že epidemie r. 680 v Římě přestala, když byly ulicemi nesené světcovy ostatky. Protože patřil Šebastián vždy k lidovým svatým, byl také opěvován v lidových písních. Proti moru a jiným nemocem se nosil v dřívějších dobách tzv. Šebastiánův šíp. Je také patronem vojáků, hasičů, kovářů a různých bratrstev na ošetřování nemocných.

*Použitá literatura: Schauber-Schindler, Rok se svatými, Kostelní Vydří 1994
R. Ondruš S.J., Blízki Bohu a ľud'om, Bratislava 1991*

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce Loyoly)

Všechno k větší cti a slávě Boží

Štěstí nového roku a štěstí celého našeho života záleží v tom, abychom se dokázali neustále i během naší práce obracet k Bohu.: ke cti a slávě jediného Boha. Bůh to od nás jako náš nejvyšší Pán žádá docela právem. My jako jeho služebníci jsme mu tím celou svou vnitřní podstatou povinni.

Kdo hledá jen vlastní čest a slávu a nikoliv Boží, je zlodějem a lupičem. Jedině Bohu náleží čest a sláva, nám pak stud a hanba. Čest a sláva Boží musí nám být jednak pobídkou k plnění našich povinností, jednak heslem, za kterým jdeme.

Nikdo se nepostará o sebe hůře než ten, kdo dává přednost vlastní cti a slávě před ctí a slávou Boží. Připravuje se zároveň o svou čest časnou i věčnou.. Vždycky je nešťastný: zde na světě, poněvadž ztrácí pravou čest Boží, jednou na věčnosti, poněvadž tam přijde i svoji vlastní. Tito lidé to sami nakonec jednou přiznají. Bohužel, bude již pozdě, když řeknou: „Celou noc jsme se lopotili a nic jsme nechytili“ (Lk 5,5). Tím „nic“ je lidská čest a sláva. Pozvedá hlavu jako kvetoucí tráva, která je potom pošlapána. Vystupuje jako kouř, který se brzy rozplyne vniiveč.

Jde-li tedy o čest a slávu, tak vyhledávej jen tu pravou.

Ještě krátké obrazové pozastavení nad listopadovými farními událostmi...

V neděli 26.11.06 byl před bohoslužbou požehnan restaurovaný kříž po mnoha letech znovu umístěný do niky kostela sv. Jana Nepomuckého. Restaurátorské dílo se zdařilo, všichni farníci přítomní při této malé slavnosti společně poděkovali za navrácení vrcholného křesťanského symbolu na původní místo.

Ke krásnému životnímu výročí popřála paní Lejsalové před nedělní mší svatou celá komunita shromážděná v kostele sv. Jana Nepomuckého v čele s duchovním pastýřem P. Lohelem.

(Všechny obrázky jsou dílem našeho pohotového už téměř profesionálního fotografa ing. V. Fundy).

***Do nového roku 2007 hojnost
Božích milostí a požehnání a
pod ochranou Matky Boží
přeje všem farníkům
redakce Farního listu.***

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>

Č.ú.: 125708379/0800
Neprodejné